

Јулиа Капорњаи

УТИЦАЈНЕ СФЕРЕ

НЕЛИНЕАРНО

Као трнци у глави након
непроспаване ноћи
закачене су дневне
обавезе / звезде

Помаља се и алегорија
божићног дрвцета
омотаног лампицама
које не дају светло
јер нису припојене на извор
или су с временом истрошене

Накнадно сазнање о
(пропуштеним могућностима)
прескоченим међуспратовима
уметничке галерије *Accademio*
усклађује целу композицију

Опире се ударима ветра и
слободно закорачује у дан

ОПУШТЕНО

Препушташ се току
Који носи
Или разбија
Иза првог скретања

Знаш да је врело речи
Негде ту
У језику
Али бахато
Заборављаш
Да мапираш

И шта? Ништа
Повлачи се у себе

Спремно да метастазира
Испремешта планове
Обезвреди труд и
Уложено време

Самосвојно
Љубавно
Сваки пут најлепше
Твоје копиле

САБОРНОСТ

Реч
истог значења
као са грчког
каџхоликисмос

Код Бродског пак
тумачење јеврејског
не-отпора збијањем и
стрпљивим чекањем
да све то прохуји

Бива присвојена као врхунски принцип
или презрена
због мириса стада

ШТА ОСТАЈЕ

У последње време
чешће читам есеје
множе се књиге на
полици крај узглавља

не подвлачим
кључне реченице
књига позајмљених
с разних страна

само детаљи
 остају упамћени
 а читаве епохе
 нестабилне
 као југословенска
 историја региона

Једино извесна је
 пучина речи и мисли
 на њој бродоломничка
 даска а на дасци
 моја сенка и ја

СТРАХ ОД ПРОМЕНЕ

Не знам због чега држим за руку
 Страхове као мртвог мужа
 Као ситну децу
 То давно оцвало цвеће у вази
 На удаљеној полици
 С које не бришем прашину
 Заборавила сам данас
 Да одем и закључам врата
 Негде је лила киша
 Спуштала се стрмоглавце
 У пустињу
 Гледали смо је кроз прозор
 Екрана
 Опет смо били једно и није било
 Досадно ни срачунато
 Лишаваће од живота већ
 Умирујућа промена
 Као што се подигне талог и
 Течност замути
 У провидној посуди
 Кад се протресе